

Griffienr. :

Not.nr. : 66.97.122-99-SW4

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 JUNI 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, één rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____ gepensioneerde, geboren te _____
in _____, wonende te _____
2. _____ zonder beroep, geboren te _____
op _____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

- A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1^o,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

op het terrein, gelegen te

n eigendom

toebehorende aan _____ en _____ en ten kadaster
bekend staande onder _____

1. - het slopen van verschillende binnenmuren in de bijgebouwen op het gelijkvloers
 - het slopen van de zolder boven de bijgebouwen
 - het opbouwen van de scheidingsmuren
 - het vernieuwen van de vloerplaat boven de bijgebouwen
 - het overbouwen van de tuin
 - het bouwen van een nieuwe binnenmuur in de bijgebouwen

te _____ in de periode van 1.3.1998 tot 7.1.1999 (st 1 en 13)

2. oprichten van een afdak met een breedte van 2.20 m langs de rechterperceelsgrens

te _____ in de periode van 7.4.2000 tot 30.4.2000 (datum decreetswijziging)

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2,99 § 1 – 1° (en § 3), 146 – 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8.6.1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoud-ings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

op het terrein, geleen te _____ in eigendom
toebehorende aan _____ en ten kadaster
bekend staande onder _____

- oprichten van een afdak met een breedte van 2,20 m langs de rechterperceelsgrens

te _____ in de periode van 1.5.2000 tot 21.2.2006 (st 57)

- C. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22

oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door nl. bij het bouwen, het gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, het herbouwen, het verbouwen van bestaande woning (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), de voorwaarden gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te dd. 26.8.1999 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen, door nl.

het verbouwen van het handelspand in strijd met de vergunning, de afwijkingen situeren zich op de eerste verdieping en betreffen :
bouwdiepte bedraagt 13,15 m ipv 13 m
bouwdiepte op de linkerperceelsgrens bedraagt 11,25 ipv 11,05 m
bouwdiepte op de rechterperceelsgrens bedraagt 13,15 m ipv 10,50 m
oprichten van een nieuwe muur tegen de bestaande scheidingsmuur achteraan, hoogte deels 1,30 m, deels 2,15 m
herbouwen van de scheidingsmuur op de rechter perceelsgrens, hoogte 2,15 m ipv 20 cm
herbouwen van de scheidingsmuur op de linker perceelsgrens, hoogte 1,30 m ipv 20 cm

te in de periode van 26.8.1999 tot 7.4.2000

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed gelegen te

in eigendom toebehorende aan en
ten kadaster gekend staande onder

de feiten sub C thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2, 146-1° en 7°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

WAT DE PROCEDURE BETREFT

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

Op de zitting van 6 februari 2007 heeft de rechtbank als tolk aangesteld de
geboren op _____ wonende te _____
teneinde de eerste beklaagde bij te staan voor de
vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de _____ en
vice versa en die de door de wet bepaalde eed heeft afgelegd.

Op de zitting van 29 mei 2007 heeft de rechtbank als tolk aangesteld
geboren te _____ op _____ wonende te _____
teneinde de beklaagde bij te staan voor de verta-
ling van de gezegden van de Nederlandse taal in de _____ taal en vice
versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

2. De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de
openbare terechtzitting van 21 november 2006.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te _____ op
9 november 2006.

deelde mee dat het nog niet over een goedgekeurd
vergunningenregister beschikt en dat de gegevens werden opgenomen in
het eerste ontwerp van vergunningenregister van _____

3. Op de openbare terechtzitting van 21 november 2006 werd de zaak
op verzoek van de verdediging uitgesteld.

Op de openbare terechtzitting van 6 februari 2007 werd de zaak in
voortzetting gesteld op de openbare terechtzitting van 29 mei 2007 met het
oog op het indienen van een regularisatieaanvraag.

Op de zitting van 29 mei 2007 werd de behandeling van de zaak in haar
geheel hernomen wegens de gewijzigde samenstelling van de zetel.

Op de openbare terechtzitting van 29 mei 2007 werd de zaak behandeld en
aanhoorde de rechtbank:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door
toegevoegd substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester
advocaat te _____ die de opschorting van
de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging,
voorgedragen door meester _____ advocaat te _____

die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt en die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

- het ongunstig advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschortingen van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten en hun kwalificatie

4. De eerste beklaagde en diens echtgenote, de tweede beklaagde, zijn de eigenaars van een perceel gelegen te

Volgens het gewestplan (K.B. van 14 september 1977) is het gebouw gelegen in een woongebied. Voor het gebied waarin het perceel begrepen is, bestaat geen bijzonder plan van aanleg.

5. De ten laste gelegde feiten hebben betrekking op een al lang aanslepende onregelmatige stedenbouwkundige toestand.

6. Op 11 augustus 1998 werd een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd voor het verbouwen van een handelszaak met één woonegelegenheid. Het betrof al een voorstel tot regularisatie.

Deze aanvraag werd geweigerd bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van van 28 januari 1999 (st. 21). Het college van burgemeester en schepenen motiveerde zijn standpunt als volgt:

“De bouwdiepte op de verdieping tot 19,00 m is gelet op de bouwdiepte van 9,05 m op het aanpalende perceel onaanvaardbaar. De leefbaarheid van het aanpalend perceel wordt in het gedrang gebracht. De keuken op het gelijkvloers ontvangt geen enkel daglicht en de eerste verdieping ontvangt enkel daglicht via een horizontale opening in het dak.

Volgens artikel 40 van het algemeen bouwreglement en zijn wijziging, aangenomen door de Gemeenteraad in zitting van 21/09/1987 en 19/05/1992 en goedgekeurd bij Ministerieel besluit van 03/06/1988 en 25/09/1992, moet elk woonvertrek het daglicht ontvangen door verticale of schuine ramen die op de vrije lucht uitgeven. Het ontwerp voldoet niet aan deze bepaling.”

Bij een controle op 7 januari 1999 werd vastgesteld dat de volgende werken werden uitgevoerd zonder geldige stedenbouwkundige vergunning (st. 1, **tenlastelegging A1**):

- het slopen van verschillende binnenmuren in de bijgebouwen op het gelijkvloers;
- het slopen van de zolder boven de bijgebouwen;
- het opbouwen van de scheidingsmuren;
- het vernieuwen van de vloerplaat boven de bijgebouwen;
- het overbouwen van de tuin;
- het bouwen van een nieuwe binnenmuur in de bijgebouwen.

Een herstelvordering, strekkend tot herstel van de plaats in de vorige staat, werd overgemaakt aan de procureur des Konings (st. 17).

Op 25 januari 1999 werd een nieuwe regularisatieaanvraag voor het verbouwen van een handelszaak met één woongelegenheden ingediend. Het college van burgemeester en schepenen kende bij beslissing van 26 augustus 1999 de vergunning nr. _____ toe onder bepaalde voorwaarden en tegen betaling van een transactiesom (st. 25). Het college van burgemeester en schepenen motiveerde zijn standpunt als volgt:

"Huidig ontwerp is aanvaardbaar gezien:

- *de omliggende bebouwing een vergelijkbare inplanting heeft;*
- *de bouwdiepte van het hoofdgebouw op de perceelsgrenzen slechts 2,00 m verder reikt dan de aanpalende hoofdgebouwen;*
- *de aanpalende bijgebouwen ook een plat dak hebben;*
- *de bouwdiepte van het hoofdgebouw is 12,00 m;*
- *de hinder voor de aanpalenden beperkt blijft tot het minimum.*

Het ontwerp is aanvaardbaar in zijn omgeving voor wat de inplanting betreft, de hoogte van de nok en de kroonlijst, de diepte van het hoofdgebouw, de dakvorm en de zichtbare gevelmaterialen".

Eén van de opgelegde bijzondere voorwaarden was dat de hoogte van de scheidingsmuren binnen de zes maanden na de vergunningsdatum terug gebracht dienden te worden tot 20 cm boven het plat dak.

7. Bij de controle op 7 april 2000 werd echter vastgesteld dat de werken niet overeenkomstig de verleende vergunning nr. _____ van 26 augustus 1999 werden uitgevoerd. De afwijkingen hadden betrekking op de eerste verdieping (**tenlastelegging C**), namelijk:

- de bouwdiepte van de uitbouw bedraagt 13,15 m in plaats van 12 m; door een materiële vergissing is in de dagvaarding vermeld "*13,15 m ipv 13 m*" zodat de dagvaarding op dit punt moet worden verbeterd als volgt: "*13,15 m ipv 12 m*";
- de bouwdiepte op de linker perceelsgrens bedraagt 11,25 m in plaats van 11,05 m;

- de bouwdiepte op de rechter perceelsgrens bedraagt 13,15 m in plaats van 10,50 m;
- oprichten van een nieuwe muur tegen de bestaande scheidingsmuur achteraan, die niet voorzien is in de verleende vergunning;
- herbouwen van de scheidingsmuur op de rechter perceelsgrens met een hoogte van 2,15 m in plaats van 20 cm, zoals opgelegd in de bijzondere voorwaarde c. van de vergunning;
- herbouwen van de scheidingsmuur op de linker perceelsgrens met een hoogte van 1,30 m in plaats van 20 cm, zoals opgelegd in de bijzondere voorwaarde c. van de vergunning.

Bij volgende controles op 3 november 2005 (st. 55) en op 18 januari 2006 (st. 57) werd vastgesteld dat de aanpassingswerken om de toestand in overeenstemming te brengen met de vergunning nog niet werden uitgevoerd.

Bij de controle op 18 januari 2006 werd bovendien vastgesteld dat op de eerste verdieping tussen het bijgebouw en de achterste perceelsgrens een afdak met een breedte van 2,20 m langs de rechter perceelsgrens werd opgericht (**tenlasteleggingen A2 en B**).

Op de zitting van 21 november 2006 werd de zaak uitgesteld om het standpunt te vernemen van het college van burgemeester en schepenen over het afdak op de eerste verdieping. Bij het nieuwe plaatsbezoek bleek evenwel dat ingegaan was geworden op de vraag om het afdak af te breken.

Hierover ondervraagd ter terechtzitting, verklaarde de eerste beklagde dat het afdak rond 2003-2004 werd opgericht. Over de precieze periode waarin het afdak (voorwerp van de tenlasteleggingen A2 en B) werd opgericht bestaat onduidelijkheid ("2003-2004"), zodat de rechtbank uitgaat van de voor de beklagde meest gunstige veronderstelling.

De in tenlastelegging B bedoelde periode wordt dan ook verbeterd als volgt: "*in de periode van 1.1.2003 tot 31.12.2003*".

8. Op 22 januari 1999 (st. 13) verklaarde de eerste beklagde onder meer dat de verbouwingswerken startten in de loop van de maand maart 1998. Na een eerste controle zou hij met de werken zijn gestopt en nam hij contact op met een architect. Een aanvraag werd ingediend maar niet goedgekeurd. Hij bracht na die weigering nog een betonnen vloer aan tussen het gelijkvloers en de eerste verdieping. Na de tweede controle moest hij onmiddellijk stoppen met de werken en voerde hij geen werken meer uit. Hij kondigde aan dat een aanvraag zou worden ingediend. Hij dacht dat er geen bouwvergunning nodig was. Hij voerde de werken zelf uit, samen met zijn kinderen, zonder toezicht van een architect.

Op 29 december 2005 verklaarde de eerste beklagde dat de aanpassingswerken werden uitgevoerd. Volgens hem kwam de bouwpolitie de werken bekijken en zou alles zijn goedgekeurd.

Bespreking

9. De niet-naleving van de stedenbouwkundige voorschriften wordt als zodanig niet betwist.

De bewering van de eerste beklagde tijdens het onderzoek dat hij niet zou hebben geweten dat een vergunning nodig was voor de uitvoering van de werken, is niet geloofwaardig. In elk geval diende de eerste beklagde te weten dat hij voorafgaand aan de uitvoering van de werken een vergunning diende aan te vragen. Nadien is overigens gebleken dat de eerste beklagde zich evenmin heeft gehouden aan de regularisatievergunning die hem op 26 augustus 1999 werd toegekend.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is bijgevolg gebleken dat de tenlasteleggingen A1, B en C, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van de eerste beklagde naar voldoening van recht bewezen zijn.

De tenlastelegging A2 heeft betrekking op het oprichten van het afdak met een breedte van 2,20 m langs de rechterperceelsgrens. De werken werden uitgevoerd in de periode van 1 januari 2003 tot 31 december 2003 (verbeterde tenlastelegging B). De feiten bedoeld in tenlastelegging A2 vallen samen met de feiten bedoeld in de tenlastelegging B. Door het bewezen verklaren van de tenlastelegging B, zoals verbeterd, moet de rechtbank geen uitspraak meer doen over tenlastelegging A2.

10. Wat de tweede beklagde betreft, stelt de rechtbank vast dat de vergunningen alleen door de eerste beklagde werden aangevraagd. De processen-verbaal tot vaststelling van de overtreding betreffen eveneens alleen de eerste beklagde. Uitsluitend de eerste beklagde werd tijdens het opsporingsonderzoek verhoord. Een kantschrift ondermeer ertoe strekkend de tweede beklagde te verhoren (st. 52), bleef op dit punt zonder gevolg. In geen van zijn verklaringen maakt de eerste beklagde gewag van zijn echtgenote.

Voor de tweede beklagde werd aangevoerd dat zij niet bij de feiten betrokken was en van niets wist. Voor de tweede beklagde werd weliswaar de opschorting gevraagd, wat zou impliceren dat de haar ten laste gelegde feiten bewezen zouden worden verklaard. De tweede beklagde was evenwel niet op de zitting aanwezig en uit niets blijkt haar instemming met de opschorting.

De rechtbank is van oordeel dat niet blijkt dat de beklaagde op één van de wijzen van strafbare deelneming van art. 66 Strafwetboek heeft meegewerkt aan het tot stand komen van de haar ten laste gelegde misdrijven. Evenmin is bewezen dat zij als mede-eigenares de uitvoering van de wederrechtelijke werken met kennis van zaken heeft toegestaan, gedoogd of aanvaard. Minstens bestaat hierover twijfel.

Aan de tweede beklaagde moet ontslag van rechtsvervolging worden verleend.

Straftoemeting

11. De tenlasteleggingen A1, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De zwaarste straf is de straf gesteld op de tenlastelegging B, namelijk een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 26 EUR tot 400.000 EUR of één van deze straffen alleen.

12. De eerste beklaagde vraagt in hoofddorde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. In ondergeschikte orde vraagt hij een straf met uitstel.

De verdediging voerde aan dat er een taalprobleem is en dat de eerste beklaagde een bejaarde man is die niet van slechte wil is. Hij zou door het tijdsverloop ervan zijn uitgegaan dat uiteindelijk alles in orde was.

Het dossier toont evenwel aan dat de eerste beklaagde zich niet heeft bekommerd over de naleving van stedenbouwkundige regels. Bijzonder duidelijk blijkt dit uit de niet-naleving van de regularisatievergunning die hem in 1999 werd verleend. De eerste beklaagde heeft zijn eigen belang geplaatst boven het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw.

De rechtbank gaat bijgevolg niet in op de vraag om aan de eerste beklaagde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen. Een opschorting zou de eerste beklaagde onvoldoende bewust maken van de wederrechtelijkheid van zijn handelen. Evenmin valt te vrezen dat een straf zijn declassering zou veroorzaken.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank mede rekening met het tijdsverloop sinds de feiten werden begaan en met het feit dat de beklaagde over een gunstig strafrechtelijk verleden beschikt. De hierna op te leggen geldboete volstaat om de eerste beklaagde op zijn verantwoordelijkheid te wijzen.

13. Het laatste van de bewezen verklaarde feiten, zoals hoger omschreven, werd gepleegd na 1 januari 2002 maar voor 1 maart 2004, zodat de in euro op te leggen geldboete met 40 opdecimen moet worden verhoogd.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

14. Op de zitting van 27 april 2000 heeft het college van burgemeester en schepenen van _____ beslist aan de gemachtigde ambtenaar te verzoeken om, met toepassing van art. 68, § 1, b, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de volgende aanpassingswerken te vorderen: *"de werken moeten in overeenstemming met de bouwvergunning uitgevoerd worden"*. Deze beslissing werd bij brief, gedateerd 3 mei 2000, aan de procureur des Konings overgemaakt (st. 39).

Krachtens art. 68, § 1, b, van het gecoördineerd Stedenbouwdecreet diende de uitvoering van aanpassingswerken te worden gevorderd met het gezamenlijk akkoord van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen.

Op 1 mei 2000 trad het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DORO) in werking. Sindsdien kan de uitvoering van aanpassingswerken krachtens art. 149, § 1, DORO ook alleen door het college van burgemeester en schepenen worden gevorderd.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft op 11 mei 2004 aan de procureur des Konings laten weten dat de verdere behandeling van de zaak aan de gemeente wordt overgelaten.

Geen substantiële vormvereiste is opgelegd voor het kenbaar maken van de herstellvordering. De strafrechter kan die vordering toekennen op voorwaarde dat het bestuur duidelijk zijn wil en de redenen ervan te kennen heeft gegeven (o.a. Cass. 7 oktober 2003, _____). Uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 april 2000 blijkt de wil van die overheid dat de rechtbank de uitvoering van aanpassingswerken beveelt. Sinds 1 mei 2000 volstaat de wil van dat bestuur.

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van _____ van 27 april 2000 is eveneens verenigbaar met art. 149, § 3, DORO. De beslissing verwijst naar de verleende regularisatievergunning van 26 augustus 1999, waaruit afdoende de overwegingen van ruimtelijke ordening en verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving van de uit te voeren aanpassingswerken (die samenvallen met de volledige naleving van

de regularisatievergunning) blijken, en naar het proces-verbaal van vaststelling van 7 april 2000 waaruit de ernst van de overtredingen blijkt.

De herstellvordering is bijgevolg op regelmatige wijze bij de rechtbank aanhangig gemaakt.

Op de terechtzitting van 29 mei 2007 vorderde het Openbaar Ministerie de inwilliging van de gevorderde herstelmaatregel onder verbeurte van een dwangsom.

De verdediging vroeg een uitstel omdat een regularisatieprocedure zou zijn opgestart. Op de zitting van 6 februari 2007 werd de zaak in voortzetting gesteld op vraag van de verdediging omdat de beklaagden wensten een regularisatieaanvraag in te dienen. Op de zitting van 29 mei 2007 werd een faxbrief, gedateerd 20 april 2007, van de architect van de beklaagden voorgelegd. Uit de brief blijkt dat de beklaagden aan de architect de opdracht hadden gegeven een regularisatieaanvraag in te dienen. Tevens meldt de architect dat hij een regularisatiedossier heeft ingediend. Een bewijs van ontvangst van de aanvraag wordt echter niet voorgelegd. In elk geval staat vast dat de eerste beklagde nog geen regularisatievergunning heeft verkregen.

Zolang de regularisatie niet is verleend, dient de rechter de gevorderde maatregel van herstel te bevelen. De herstellvordering strekt immers ertoe de onrechtmatige gevolgen van het bouwmisdrijf te doen ophouden. De herstellvordering behoudt haar voorwerp zolang die gevolgen blijven voortbestaan, dit is zolang het herstel niet wordt uitgevoerd of zolang geen regularisatievergunning wordt verkregen (Cass. 27 maart 2001, A.R.

Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te maken aan de stedenbouwkundige overtreding. De herstellvordering, die ertoe strekt de eerste beklagde te dwingen tot naleving van de regularisatievergunning die hem op 26 augustus 1999 werd verleend, is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De rechtbank gaat om die redenen niet in op het gevraagde uitstel en beveelt de gevorderde herstelmaatregel, die zijn voorwerp behoudt zolang de overheid geen nieuwe regularisatievergunning toekent.

15. De rechtbank legt eveneens een dwangsom op voor het geval de eerste beklagde niet het opgelegde herstel zou uitvoeren.

Aan de inzet van de eerste beklagde om gevolg te geven aan het bevolen herstel moet immers worden getwijfeld.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 2, 3, 25, 38, 40, 41, 65, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlasteleggingen hiervoor aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

- Tenlastelegging B: "*in de periode van 1.1.2003 tot 31.12.2003*" in plaats van "*in de periode van 1.5.2000 tot 21.2.2006*"
- Tenlastelegging C: "*bouwdiepte bedraagt 13,15 m ipv 12 m*" in plaats van "*bouwdiepte bedraagt 13,15 m ipv 13 m*".

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Ontslaat _____ van rechtsvervolging voor de betichtingen A.1, A.2, B (zoals verbeterd) en C (zoals verbeterd).

Laat de kosten in haren hoofde, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, tot heden begroot op **31,58 EUR** ten laste van de Staat.

Ten aanzien van

Zegt dat door het bewezen verklaren van de tenlastelegging B de rechtbank geen uitspraak meer moet doen over tenlastelegging A2.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A.1, B (zoals verbeterd) en C (zoals verbeterd) samen, tot een **GELDBOETE van TWEEHONDERD VIJFTIG EURO.**

Verhoogt de geldboete met veertig decimes, aldus gebracht op duizend tweehonderd vijftig euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 21 DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **31,58 EUR.**

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van 28,84 EURO in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

BEVEELT, op vordering van het college van burgemeester en schepenen van tot uitvoering over te gaan van aanpassingswerken waardoor de werken in overeenstemming met de bouwvergunning worden uitgevoerd, en dit binnen een termijn van **zes maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, **onder verbeurte van een dwangsom** ten voordele van het college van burgemeester en schepenen van 50 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **26 juni 2007**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier